

Én Kicsi Pónim Világok Harca I: Felemelkedés

Tizenharmadik fejezet - Bizalom kérdése

A parancsnokok reakciója azonnali volt. Mindannyian felpattantak a helyükről, és egy póniként pillantottak Eclipse Glare-re.

- Skytimid! - fordult ő a neonkék pegazushoz. - Te a gárdistákkal és Twilightgal együtt a titkos átjárón elmenekültök innen! Inimitable pedig veletek tart! Amint kellő távolságon kívül vagytok a bázistól, teleportáljatok a Déli Vidékekre!

- És mi lesz a csapatommal? - kérdezte Inimitable.

- Orangeate és Candy majd átveszi az eliteket - válaszolta a fővezér. - Menjetek! Az azúrkék kanca bólintott, és elvágtatott Skytimiddel, Brightness-szel és Twilightgal az oldalán. Végigfutottak az ajtóval teli folyosón, és benyitottak a gárdisták szobájába. Szerencsére a pónik mind ott voltak, kivéve Knowledge-et.

- Figyelem, gárdisták! - szólalt meg Skytimid. Twilight felfedezett valami különös csengést a parancsnok hangjában. Nem tudta megmondani pontosan, hogy mi volt benne a furcsa, de azt észrevette, hogy a gárdisták vigyázzállásba vágták magukat, és feszülten figyelték a pegazus mondanivalóját. - Hamarosan támadás ér minket! Glare fővezér utasítására mi a titkos átjárón elhagyjuk a bázist, és elteleportálunk a Déli Vidékekre!

- Skytimid parancsnok - emelte fel a patáját Rash Flight. - Nem tarthatnék én is a gárdistákkal?

- Rash - kezdte a neonkék kanca, immár szokásos hangon. - Nem hiszem, hogy ennek a nővéred örülne...

- De...

- Sajnálom, Rash - mondta együttérzően Inimitable. - Te Echohoz vagy beosztva.

- De ez nem igazság! - fakadt ki a rózsaszín pegazus. - Hisz mindenki látta már a képességeimet mind az edzések, mind a harcok során! Ezek alapján már rég a gárdistákhoz kellene tartoznom! És ezt Echo is tudja! Ehelyett viszont még mindig a tapasztalatlan újoncokkal vagyok összezárván! Ez... egyszerűen... nem... igazság!

Rash már a könnyeivel küszködött. Twilight nagyon megsajnálta a kancát. Bár ő maga tökéletesen kijött a bátyjával, Shining Armorról, el tudta képzelni, hogyan viselte Rash Echo Race döntését. A többiek is szomorúan nézték a pegazust, Frantic Nerve pedig odament hozzá és átölelte.

- Semmi baj, Rashie...

- Attól függetlenül, hogy nem vagy gárdista, ugyanúgy közénk valónak tekintünk - mosolygott barátnőjére Dreamcloud.

A rózsaszín kanca könnyes szemmel viszonzta a mosolyt. Eközben Skytimid tanácstalanul rápillantott Inimitable-re, aki alig észrevehetően biccentett.

- Rendben - sóhajtott Skytimid. - Nem bánom, Rash, most az egyszer csatlakozhatsz hozzánk...

- Nagyon köszönöm - hálálkodott a rózsaszín póni.

...de te fogsz felelni a nővéred előtt, amiért az ő engedélye nélkül teszed ezt! - fejezte be a mondatát a parancsnok ismét azzal a furcsa hanghordozással.

- Megértettem - felelte Rash. Twilight csodálkozott a pegazus bátorságán. Ha ő lett volna Echo húga, inkább vele maradt volna, mintsem magára haragítsa.

- Rendben - mondta Skytimid. - Pakoljatok össze! Két perc múlva indulunk! Egy pillanat... Hol van Knowledge?

Még ki se ejtette az utolsó szót, már nyílt is ki a parancsnokok mögötti ajtó, és belépett rajta az említett unikornis. Amint meglátta a két parancsnokot, megtorpant.

- Lemaradtam valamiről?

Skytimid és Inimitable megfordult.

- Igen - válaszolta Inimitable. - Nemsokára támadás várható, úgyhogy rögvest csomagolj össze!

- Támadás?! - Knowledge arcára kiült a teljes zavarodottság.

- Pontosan - bólintott komoran Skytimid.

Knowledge még mindig zavartan az egyik szekrényhez sietett, majd a többiekkel együtt gyorsan összeszedte a holmijait.

- Indulás! - adta ki a parancsot Skytimid, és kilépett az ajtón, nyomában a többiekkel. A pónik jobbra fordultak a folyosón, majd végigsiettek rajta. A folyosó végén nem volt semmi más, csupán csak egy csupasz kőfal. Skytimid már tette volna rá a patáját, de ekkor megszólalt egy hang a hátuk mögött.

- Rash, te mit keresel itt?!

A pónik megfordultak, és szembe találták magukat Echóval, aki pár újonccal a háta mögött mérgesen tekintett a húgára. Rash kilépett a gárdisták közül, és elszántan farkasszemet nézett a nővérével.

- A gárdistákkal tartok, mivel most már én is az vagyok!

- És ezt mégis ki a fene mondta neked?! - fújtatott a skarlátvörös kanca, és dühösen Skytimid felé indult. A neonkék pegazus ijedten pislogott Echóra, azonban Inimitable a barátnője elé lépett.

- Echo Race, csillapodj!

A skarlátvörös pegazust azonban annyira elvakította a saját dühe, hogy meg se hallotta Inimitable-t. Csak akkor állt meg, amikor az azúrkék unikornis egy erőteret varázsolt kettőjük közé.

- Hallgass meg, Echo Race! - dobantott a patájával Inimitable. - Én engedélyeztem, hogy Rash Flight velünk jöjjön, viszont arról nem volt szó, hogy ettől gárdista lett!

- Akkor mégis honnan veszed a bátorságot, hogy az én beleegyezésem nélkül átállj a gárdistákhoz?! - ordított a húgára a skarlátvörös kanca.

- Mert elegendem van abból, hogy nyolc év után még mindig az újoncokhoz tartozok! - vágott vissza a rózsaszín póni. - Rajtad kívül mindenki más azt mondja, hogy már rég át kellett volna engem helyezni! De nem! A nagy Race parancsnok megtiltja, hogy más csapatba legyek! Ráadásul folyamatosan szobafogságra ítélsz azzal az ürüggyel, hogy nem megfelelően viselkedek! Jó, elismerem, hogy néha tényleg megérdemeltem a büntetést, de azt hitted, nem veszem észre, hogy mit akarsz ezzel elérni?! El akarsz zárni a gárdistáktól, főleg Dreamcloudtól és Frantic-tól! És mindezt azért teszed, mert nem akarsz beismerni, hogy vannak olyanok, akik tényleg szeretnek és törődnek velem! Sajnálom, nővérkém, de mostantól én is gárdista vagyok, ha tetszik, ha nem!

Azzal megfordult, rátette a patáját a falra, ami köddé vált, és egy sötét folyosót fedett fel, s azonnal el is indult rajta.

- Rash, várj meg minket! - kiáltott utána Frantic, majd a többi gárdistával együtt a rózsaszín pegazus után eredt. Egyedül Inimitable, Skytimid és Twilight maradt Echóval és az újoncokkal.

Echo kábultan bámult arra a helyre, ahol az előbb még Rash állt. Inimitable megszüntette a pajzsot, és feszülten figyelte a pegazust. Skytimid szintúgy. Twilight némán meredt a skarlátvörös kancára. Ha igaz az, amit Rash állít, akkor Echo kegyetlenül viselkedett a húgával, így megérdemelte Rash-tól a magáét. Ennek ellenére Twilight sajnálta őt, hiszen a parancsnok olyan arcot vágott, mint akit most értesítették arról, hogy a legjobb barátja meghalt. A lila póni nem tudta, mi vezérelte ekkor, de úgy érezte, oda kell mennie Echóhoz, hogy lelket öntsön belé. Azonban amint megmozdult, Echo tekintete Twilightra villant.

- Menj Rash után, Sparkle, nehogy valami ostobaságot csináljon énmiattam.

Twilight óvatosan bólintott, mire Echo megfordult, és a patájával intett az újoncoknak, hogy kövessék őt. Amikor Inimitable, Skytimid és Twilight elindultak a titkos átjárón, a mögöttük lévő bejárat ismét tömör falnak álcázta magát. Benn a járatban olyan sötét volt, hogy az egyedüli fényforrást Inimitable izzó szarva jelentette.

- Már megint elkövettem egy hibát - sóhajtotta Inimitable.

- Ugyan már! - vigasztalta Skytimid. - Nem te tehetsz erről!

- Ó, valóban? Ez már a második család, amit sikeresen tönkreteszek a döntéseim, és az úgynevezett jó szándékaim miatt!

- Ezt már ezerszer megbeszéltük! Az nem a te hibád volt, és ez sem az!

Inimitable azonban búsan csóválta a fejét. Skytimid bosszúsan a plafonra emelte a tekintetét, majd Twilightra pillantott, aki szótlanul baktatott mellettük.

- Még be sem mutatkoztam neked rendesen, Twilight Sparkle - mosolygott a lila unikornisra.

- A nevem Skytimid, és én vagyok a parancsnoka a gárdistáknak.

- Igazán örvendek - mosolygott vissza Twilight.

Skytimid szelíden oldalba bökte a mellette lévő Inimitable-t. Az megrázta fejét, majd kinyújtotta a jobb mellső patáját.

- Inimitable parancsnok, az elit harcosok vezetője.

- Twilight Sparkle, a Mágia képviselője.

Twilight hozzákoccintotta a saját patáját Inimitable-éhez. Ezután a három kanca némán folytatta az útját. A járat, amin haladtak, nagyon hosszú és szerteágazó volt. Twilight eleinte még megpróbálta memorizálni, hogy melyik irányba mennek, de egy idő után teljesen összezavarodott. Időközben meglátták a gárdistákat is, akik pár méternyire előttük haladtak. Twilight szívesen csatlakozott volna hozzájuk, de úgy látta, hogy mindenki Rash-sel beszélget arról, amit a nővéreinek mondott. Twilight úgy érezte, ebbe nem szabad beleszólnia, hiszen alig tud valamit róla és a testvéréről. Útjuk során Brightness többször hátrafordult, és mosolyogva intett neki, hogy csatlakozzon hozzájuk. Twilight azonban minden alkalommal megrázta a fejét, jóllehet egyre nehezebben állta meg, hogy ellent mondjon a csődörnek. Csupán azért nem szegődött a gárdisták mellé, mert nem szerette volna, ha megismétlődik az, amit akkor csinált, amikor a parancsnokokhoz indult.

Twilight el se tudta képzelni, hogy miért van rá ilyen hatással Brightness. Még Hammergunnal se csinált ilyesmit, pedig őt már kicsikó kora óta ismerte, és mióta felnőttek, Hammergun többször is finoman utalt arra, hogy esetlegesen több legyen neki Twilight, mint szimplán az ismerőse. Twilight viszont minden adandó alkalommal a tőle telhető legnagyobb kedvességgel visszautasította az ajánlatot. Ez azonban kicsit sem szegte meg a kedvét

Hammernek, hisz most is minden héten küldött neki egy csokor virágot egy szép kis verssel, amit a csődör maga írt.

Twilight elmosolyodott ennél a gondolatnál. Régebben állandóan ezzel húzta Hammer agyát, hogy ha ennyire tehetséges a versíráshoz, akkor miért nem egy művészképző iskolába ment, ahelyett hogy beállt volna a királyi testőrséghez. Hammer erre csupán mindig azt válaszolta, hogy a versírás az csak egy hobbi, neki a katonáskodást az igazi tehetsége. Szó mi szó tényleg neki való feladat volt, és erről azon a bizonyos napon meg is győződött. Éppen a canterloti szoborparkban bújta a könyveket, amikor meglátta a bátyja, Shining Armor és Hammergeun edzését. Shining éppen egy varázslatot küldött Hammer felé, aki bámulatos ügyességgel elhajolt előle. Twilightot azonban annyira lekötötte a könyve, hogy nem vette észre idejében, hogy a bátyja varázslata éppen felé tart. Az utolsó pillanatban Hammergeun Twilight elé vetette magát, így védve meg az unikornist. Sajnos a varázslat pontosan a csődör a szívét találta el, így öt hétig kómában feküdt. Amint felébredt a kórházban, Twilight azonnal bement hozzá, megköszönte a pegazus önfeláldozását, és átnyújtotta az ajándékát: egy vaskalapácsot. Hammer ennek annyira megörült, hogy apró csókot adott az unikornisnak, és ígérte, hogy vigyázni fog az ajándékra. Twilight ettől annyira zavarba jött, hogy alig sikerült felfognia, amit utána a csődör mondott neki...

Skytimid mondata teljesen kizökkentette Twilightot a gondolataiból.

- Nem értek valamit, Inimitable - suttogta a neonkék kanca. - Eclipse miért háritotta el ilyen könnyedén a kérdésemet?

- Ismered erről az álláspontomat - dörögte Inimitable.

- Igen, ismerem! - Twilight a sötétben nem látta pontosan Skytimid arcát, de a parancsnok hangjában harag és hitetlenség keveredett. - De azt hittem, hogy ennyi idő után megváltozott a véleményed!

- Akkor rosszul hitted...

- Inimitable, kérlek! - esedezett Skytimid. - Téged teljesen bekebeleztek Echo rögeszméi!

- Természetesen nem mindenben értek egyet Echóval, de azt be kell látni: Eclipse döntései nem megfelelőek.

- Eclipse szinte mindig megindokolja a döntéseit!

- Szinte! - ordított fel Inimitable, mire az előttük lévő gárdisták megtorpantak, majd megfordultak, és kérdőn pillantottak az unikornisra.

- Menjetek tovább! - reccsentett rájuk a parancsnok. Azok lesunták a füleiket, és folytatták az útjukat.

Inimitable tovább mérgelődött Twilight és Skytimid között, de olyan halkan és gyorsan beszélt, hogy Twilight szinte semmit sem értett belőle, csupán néhány foszlányt sikerült elcsípnie arról, hogy "a szavak semmit se jelentek", meg hogy "Eclipse hazugságai". Mikor sikerült úgy-ahogy lenyugodnia, Twilightra nézett.

- Bocsánatot kérek az előbbi viselkedésemért. Nem lett volna szabad hagynom, hogy ennyire elragadjanak az indulataim.

- Nincs semmi baj - mosolygott elnézően a lila kanca. - Velem is előfordult már párszor.

Viszont kérdezhetek valamit?

- Hogyne!

- Kérlek, ne kapd fel a vizet, de miért gondolod azt, hogy Eclipse alkalmatlan fővezérnek?

Twilight természetesen nem akarta felidegesíteni a parancsnokot, de rendkívül érdekelte, hogy Inimitable mire alapozza a gyanúját. A két parancsnok először Twilightra, majd egymásra nézett. Skytimid aprót bólintott, mire Inimitable halkan felsóhajtott.

- Rendben van, Twilight Sparkle - mondta az azúrkék póni. - Most elmesélünk neked valamit, de ígérd meg, hogy nem adod tovább senkinek se!

- Pata a szíven, ragacs a szán, ez a szem nem lát ám! - mondta Twilight, miközben a szívére tette a patáját, majd a lábát végighúzta a száján, végül hozzáértette a patáját a szeméhez. A két parancsnok úgy nézett a lila kancára, mintha megháborodott volna.

- Bocsánat - kért elnézést zavartan Twilight. - Ezt az egyik barátomtól tanultam. Ez a Pinkie-eskü.

- Értem - felelte végül Skytimid, majd belekezdett a magyarázatba. - Amikor kitört a háború, Eclipse összeszedte a túlélőket, és elmesélt nekünk mindent. Elmondta, hogy pontosan mivel állunk szemben, és mit kellene tennünk. Sokan közülünk már akkor azt hangoztatták, hogy Eclipse való az Ellenállás Alakulatának az élére, mivel ő tud legtöbbet az ellenségről. Azonban akadtak köztünk néhányan, akik úgy vélték, hogy Eclipse nem a legmegfelelőbb póni erre a pozícióra.

- De hát miért? - csodálkozott Twilight.

- Nos, azért, mert azt gyanítjuk, hogy Eclipse még mindig szereti azt a bestiát, aki tönkretette a világunkat - vette át a szót Inimitable. - Vannak erre utaló jelek, de persze sokan nem veszik észre, vagy nem is akarják észrevenni ezeket.

Azzal megvetően Skytimidre pillantott, de a neonkék póni csak bosszúsan csóválta a fejét.

- Pontosán mit értesz ez alatt? - kérdezte Twilight.

- Nos, először is azt tudnod kell, amikor én hét évvel a háború kezdete után csatlakoztam az Ellenálláshoz Brightness-szel és... és Sly Greyness-szel együtt,...

Twilightnak azonnal az eszébe jutott Brightness története arról a masszív konfliktusról, ami Inimitable és Sly között van. Így érthető, hogy az azúrkék póni miért mondta ki vonakodva Sly nevét.

- ...akkor még csak egy újonc voltam, és ugyan hallottam rebesgetni dolgokat Eclipse-ről, de nem igazán törődtem velük...

- Bárcsak ma is úgy lenne! - szólt közbe szomorúan Skytimid.

- Nem fogok vakon megbízni Eclipse-ben, mint ti, mióta megtörtént az!

- Mert mi történt? - kérdezte Twilight.

- Ha Skytimid nem zavarna meg ismételt közbeszólásokkal, akkor azt is el tudnám mondani! Skytimid arcát pír borította el.

- Jól van, akkor nem is lábatlankodok tovább, amúgy is beszélni szeretnék Rash-sel, most, hogy ő is gárdista lett!

Azzal a neonkék pegazus megszaporázta a lépteit.

- Néha utálom magam - nézett Skytimid távolodó alakja után Inimitable, majd megrázta a fejét, és folytatta a történetet. - Szóval ott tartottam, hogy újoncként nem foglalkoztam az Eclipse-ről szóló pletykákkal, hanem csak azt tettem, amit parancsoltak nekem. Ugyebár, amíg nem voltam a felső vezetőség tagja, addig nem kérdőjelezhettem meg a feljebbvalóim utasításait, viszont három hónappal a csatlakozásom után parancsnok lettem, így már volt beleszólásom a dolgokba. Sajnos már az első tanácskozásnál feltűnt valami Eclipse viselkedésében, mégpedig az, hogy szántszándékkal kerüli a direkt támadásokat. Persze eleinte azzal hitegettem magam, hogy Eclipse-nek biztos jó oka van erre, de csalódnom kellett.

Inimitable-nek a hangja elvékonyodott, és reményvesztetten bámult maga elé. Twilight türelmesen várta a folytatást, végül a parancsnok vett egy nagy levegőt, és keserűséggel a hangjában tovább mesélt.

- Na szóval, idővel Eclipse Glare is rájött arra, hogy hiába állunk ellen a folyamatos támadásoknak, előbb vagy utóbb mindenki el fog pusztulni. Így hát Eclipse és mi, a csapatok vezetői, úgy véltük, eljött az ideje annak, hogy végső csapást mérjünk az ellenségre. Két éven át terveztük az egész akciót, de sajnos a mai napig nem készültünk el vele teljesen, és ennek Eclipse az oka.

Twilight akarata ellenére nagyot nézett.

- Hogy mi?!

- Bizony - bólintott komoran Inimitable. - Valahányszor úgy döntöttünk, hogy készen állunk, Eclipse mindig kitalált valamit, amivel visszatart minket.

- És mi köze ehhez Echo Race-nek? Ő se bízik Eclipse-ben?

- Eltaláltad - biccentett Inimitable. - Bár Echónak és nekem más a véleményünk a helyzet megoldására. Echo úgy véli, hogy egy pszichológusnak el kellene beszélgetnie Eclipse-szel, és fel kellene világosítania arról, hogy az a szörnyeteg, aki ellen harcolunk, többé már nem az, akit felnevelt. Én viszont mást javasoltam, de Echo erről hallani sem akar.

- Mert?

- Én úgy vélem, hogy Eclipse Glare ideje lejárt fővezéreként. Mást kell választani a helyére, aki felelősségteljes, leleményes, és a legfontosabb: győzelemre vezeti az Ellenállás Alakulatát bármi áron!

Ebben a pillanatban olyan hatalmas erejű robbanás rázta meg az egész helyet, melynek hatására a plafon és a falak repedezni kezdtek. Ezzel egy időben Inimitable szarva felizzott.

- Inimitable! - futott Skytimid az azúrkék kanca mellé. - Mi történt?

- Áttörték a védelmi blokádot! Jönnek!

